

R. P. Thomæ Tamburini È Societate Jesu Opera Omnia

Tamburini, Tommaso

Lugduni, 1689

8. De missis Sancti Beatificati nondum Canonizati promissis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78172](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78172)

1. Nota autem in verbis S. Gregorij Primo, illud (*offerre pro eo Sacrificium*) ubi cum dicitur Sacrificium, non verò Sacrificium de Defunctis, aperte constat, non esse necesse, ut recitetur Missa de *Requiem*, sed solum ut applicetur Missa pro Defuncto.

4. Nota Secundò illud (*offerre stude*) hinc enim sequitur non oportere unum, eundemque Sacerdotem omnes triginta Missas celebrare, cum non dicat Sanctus Doctor, *offer*, seu *offer per te*, sed *offerre stude*.

5. Nota Tertio, illud (*continuis*, & *N ullus omnino præterminatur dies*), nam in his verbis geminatis satis liquet, hunc S. Gregorij Ritus servare intendas, non debere discontinuari, ne unum quidem diem Missas.

Tria tamen in hoc Tertio Notando sunt subadvertemenda. Primò ob triduum majoris hebdomadæ, in quo non celebratur, non discontinuari prædictas Missas, non enim est credibile, Deum eas non acceptare ut continuas, dum servatur ejus sponsæ Ecclesiæ tam pia consuetudo.

Secundò, in hac tum continuatione, tum numero evitanda esse superstitionem, quam universaliter Concilium Tridentinum *sess. 22. de observ. in celebr. Missæ* merito damnat. Hæc autem in eo, quoad rem nostram, potissimum consisteret, quod putaret aliquis in ipsa Physica continuatione, aut numero inesse aliquam vim ad effectum intentum. Non quidem numerus, vel quid simile, sed Christi immolati virtus vim habet satisfactoriam, conducitque non parum in Dei memoriam veluti revocare merita S. Gregorij, qui piè credendus est, eas triginta Missas ad honorem ejusdem Christi Domini in domo privata Sanctissimæ Matris per totidem annos commotantis, & famulantis instituisse.

Tertio, si quis triginta Missas in diebus discontinuis dicendas curaret, valere ad satisfactionem pœnarum defuncti; & quidem, si simul, una die, dicerentur, valere citius; sed ejusmodi Missas sic celebratas non esse rigorose eas, quas S. Gregorius instituit, siquidem ipse continuatas, ut ex ejus verbi modo positus num. 1. patet, ordinavit, quod rectè notavit Gavantus *Rubr. in Miss. p. 1. tit. 5. n. 3. lit. D.* immo rejectus à Diana *part. 2. n. 14. resp. 32.*

His positis: quærebatur, An, incidente die duplici, vel simili privilegiato, ne interromperentur dictæ Missæ, posset recitari Missa Funebris. Respondi, hoc dubium locum hic habere nullum, siquidem ex dictis num. 3, satis erit, si Missa currens pro Defunctis applicetur.

Cæterum ex hoc, atque ex dictis à §. 2. usque ad finem facile colligere poteris, qua ratione te gerere debeas, si quando prædictas S. Gregorij Missas promissisti.

§. VIII. De Missis Sancti Beati, nondum Canonizati promissis.

Ubi,

An alijs à Privilegiatis possint eas Missas celebrare.

1. Nescit hic nova dubitatio. Promisit secularis Sacerdos, accepto stipendio, celebrare quasdam Missas de Beato Francisco Borgia Societ. Jesu primo Octobris, & quasdam de Beato Aloysio Gonzaga 21. Junij, qui sunt dies festi eorum natalium; (& potuisset promittere de Sanctis tribus Martyribus Paulo Michi, Joanne de Goto, & Didaco Quizai 3. Februarij, vel aliorum similium Beatorum, qui nondum solemniter Canonizatione in Sanctorum numerum sunt relati) putans sibi sine hæsitacione licere eas Missas recitare, sed cum cognovisset, Summos Pontifices tunc non concessisse facultatem celebrandi, nisi Religiosis Societ. Jesu, quævis, An posset stare promissis.

2. Dixi (tunc) nam postea Sancta Sedes exten lit prædictas concessiones ad omnes Sacerdotes confluentes in Ecclesias Soc. Greg. XV. in *Sede Principis* 1621. pro B. Aloysio Urb. VIII. *Alias* 1625. pro B. Borgia. Idem *Salvatoris* 1627. *juncto decret. Sac. Cong. 20. Sept. 1629.* pro tribus Martyribus.

3. Et quidem resolutio pendet ab illa quæstione, An posito quod Pontifex concedit aliquibus determinatis personis, & sub determinato aliquo ritu, venerari Sanctum Beaticum, possint licet omnes alijs uti tali concessione. Possuntne v.g. Sacerdotes omnes sæculares prædictos, vel similes Beatos venerari per Processionem, & Missam in honorem eorum oblatam, perque alios cultus, Sanctis dari solitos, sive in sua Ecclesia, sive in aliena, sive ipso die Natalis, sive alio? Nam profectò si possunt, poterit & hic Sacerdos illas Missas, quas promissit celebrare, secus, non poterit, sed celebret currentes iis diebus juxta superius dicta §. 2.

4. Pugnant utrinque Doctores, & Turrianus quidem 2.2. t. 1. cap. 13. d. 8. cum Granado, 22. *Contr. 1. tract. 7. disp. 4. sect. 2. n. 2.* alique negant. Concedit Castropalaus *num. 1. tr. 4. d. 1. p. 5. §. 5. n. 4.* alique ab ipso citati, & consulti.

5. At, amabo te, siste hic parumper, amice Lector. Diana p. 2. tr. 1. §. resp. 5, affirmat per Theologos Salmanticenses fuisse id determinatum pro negantibus, quod ipse se cognovisse dicit ex relatione M. Dominei de los Reys Ordinis Prædicatorum: Castropalaus *ibid. num. 8.* asserit per eosdem Doctores Salmanticenses fuisse determinatum pro concedentibus. Cui ex his duobus fides habenda sit? Certè majoris momenti videtur Castropalaus testimonium, quippe qui testatur se, & fuisse præsentem, & unum ex Doctoribus, qui rem disputatam pro concedentibus decreverunt. Quapropter concludo, (verba sunt Castropalai) posse Ecclesias Cathedralis, & Episcopos cum suis Clericis prædictos Beaticos, honorare Missa Pontificia, & Officio votivo (hoc est ex devotione, non obligatione) processionemque solemnem. Cui opinioni subscripserunt Salmantica anno Domini 1625, cum hic casus consultus fuit Doctor Balboa, &c. Et numeratis circiter viginti Doctoribus, seu Magistris, qui subscripserunt, addit. *Et ego minimus; adeam enim tum Salmantica.*

6. Dicit fortasse quis. Distingue tempora, & concordabis. Respondeo. At difficile mihi videtur tantam sententiarum mutationem factam fuisse inter tempus à Castropalao notatum, & tempus, quod colligitur ex Diana. Castropalai determinatio fuit anno 1625. quam idem Lugduni impressit anno 1631. Diana vero relatio typis evulgata est anno 1632. quando scilicet idem Diana edidit Panormi primum, & secundum Tomum suarum resolutionum. Cum ergo tempus impressionis ferè consentiat, consentite & tempus determinationis probabile est. Melius fortasse suspicari quis posset, Patres Ordinis Prædicatorum non consensisse cum cæteris Salmanticensibus Magistris, atque adeo M. Dominicum de los Reys ejusdem Ordinis, potius significasse Dianæ Prædicatorum placitum, quam Salmanticensium Doctorum resolutionem. Suspicionis meæ conjectura est, quia inter Theologos, ac Salmanticenses à Castropalao citatos adsunt ex familia Sancti Augustini, S. Bernardi, Sancti Benedicti, beatissimæ Virginis de la Merced nostræ Societatis: at magnum silentium de Familia Prædicatorum: fortasse quia contrariam opinionem amplexi sunt. Sed propius ad quæstionem accedamus.

7. Ratio negantium est, quia in c. 1. de Relig. & Ven. Sanctorum, nemini licere dicitur absque auctoritate Sedis Apostolicæ aliquem honore publico venerari? Cum ergo tales Beatos venerari sit privilegium, seu gratia, privilegij autem natura sit, ut non extendatur de persona ad personam, & gratiæ item natura sit ut solum intelligitur concessa juxta verba supplicationis, sequitur id concedi tantum determinatis personis, &

& quidem solum illis, pro quibus talis gratia fuit ex-
postulata, non verò aliis.

8. Adde Primò responsum Sacre Congregationis,
& Cardinalis Bellarmini negantium, apud Dianam &
Turr. citatos.

9. Adde Secundò, non fore differentiam inter Sanctos
Canonizatos præsertim non positos in Calendario
Romano, & inter Beatificatos, si de his indifferenter
Missæ offerantur, & cetera solemnitates fieri, pro iisdem,
possent.

10. Ratio concedentium, cum quibus sentio est, quia
cum una Missa ejusdem sit valoris, & dignitatis, ac
aliæ qualiter; statim atque Pontifex declarat tale
Beatum dignum esse una Missa, quæ dicatur ab una
determinata persona, declarat illum esse dignum omni-
bus cæteris Missis à quocunque, & quomodocunque
celebrandis. Si igitur Beatus remanet sic dignus de-
claratus, non est unde quilibet Sacerdos impediatur
illum per suas Missas venerari, nec venerabitur sine
Sedis Apostolicæ autoritate, hæc enim jam intercedit
per illam declarationem, qua dignus Missa declaratus
est Beatus.

11. Hinc infert merito Castropalaus, posse quemli-
bet ejus imaginem adorare, adorandam in Altari consti-
tuere, publicis processionibus circumferre (adde, &
ejus collectam, seu commemorationem facere in Missa,
infra annum, quod immerito, sed consequenter ad suam
sententiam, negavit Granado.) Ratio est, quia hi cultus
longe inferiores sunt Missæ, quare si hanc Pontifex con-
cedit, concedit & illos.

12. Ad rationem negantium Respondemus per illam
concessionem determinatis personis factam, aufertur
prohibitionem latam in *dec. 1.* Non est igitur recurren-
dum ad naturam Privilegij, seu gratiæ; quamvis enim
habitus fuerit aliquis respectus ad dictas Religiones, in
tollenda tali prohibitione, illa tamen ablata omnes Sa-
cerdotes sine nova gratia remanent liberi ad veneran-
dum beatum Missa, & Officio, ab ipsis ex voluntaria
devotione celebrandis.

13. Ad id, quod Primo additur; satis sit,
nunc dicere, de illis responsionibus non constare au-
thenticè.

14. Ad id, quod additur secundò, respondeo, esse
ut cetera taceam, differentiam, quia de Beatificatis per-
mittitur dici Missa, ex vi nimirum ablationis prohibi-
tionis latæ in *d. cap. 1.* At de Canonizatis etiam non-
dum ascriptis in Calendario Romano positivè idem con-
ceditur ex vi Canonizationis publicæ omnibus intima-
tæ. Quare Sacerdos sæcularis, qui negligenter Canoni-
zatis Missam celebrare, quando eis etiam non ascriptis
in Calendario illa competit (ut in propria Ecclesia,
quando de iis fit festum, tunc enim non ascriptis con-
venit Missa, &c.) faceret contra Rubricas: at sæcularis,
qui negligenter similem Missam celebrare in festo & pro-
pria Ecclesia Beatificati, non ageret contra Rubricas,
quia ejusmodi Beatis Missa sæcularium non debetur,
sed solum permissivè iisdem sæcularibus indul-
getur.

15. Confito sententiam hanc, quam merito proba-
biliorem ac magis piam vocat Castropalaus *ibid.*
n. 7. confitio, inquam, in hunc modum. Vel Sacerdos
sæcularis non potest celebrare Missam de beato Bor-
gia v. g. quia Beatus nondum judicatur dignus honore
Missæ, & hoc non, ut modo *n. 10.* vidimus: vel quia ipse
Sacerdos est impeditus, & hoc non, quia nemo im-
peditur venerari Beatum honore, quo dignus reputa-
tus ab Ecclesia: est ergo, cum aliud caput excogitari
nequeat; cur non possit? Fac hunc Sacerdotem esse ir-
regularem, tunc certè procederet argumentum con-
tra ipsum, hoc modo. Vel hic non potest celebrare
Missam de Beato, quia Beatus nondum est reputatus di-
gnus Missa, & hoc non, ut dictum est: vel quia ipse
Sacerdos est impeditus, & hoc quidem sic, quia ob-
censuram est à sacrificando exclusus. Cum igitur in ca-

su nostro Sacerdos nullo ejusmodi impedimento
ret, sane poterit.

16. Granado *ibid. n. 16.* concedit si in Dis-
tinctione fiat potestas Religiosis celebrandi in
rem Beati, & non addatur particula *tamen*; valen-
abile esse, posse alios quoscunque Sacerdotes
brare, dummodo id fiat petentibus illis Religiosis
bus facta est concessio. Ratio est, (inquit) quia
la Juris, qui facit per alium, est perinde, ac si
suis sum: Et quia Capellanus potest sacrificare per
alium.

17. In hoc dicto unum placet, alterum displicet.
cet ipsa concessio, nostris enim Beatificatis
faveret, siquidem in Brevibus de ipsis, non additur
la taxativa. Displicet vero ratio, illa enim Regula
68. de Reg. Jur. in 6. habet sexcentas limitationes
rectè Glossa in Reg. 72. de Reg. Jur. in 6. sic habet
facit per alium est perinde ac si faciat per ipsum
do ille actus potest (utique de jure) expedire per alium
Quare debuit Granado probare hunc actum esse
concessionem Religiosis posse per alium de jure ex-
ergo nihil probavit asserendo solum illam Regula
multo minus asserendo exemplum Capellani, de
constat non obligari personaliter. Adde si adve-
aiunt hanc concessionem esse privilegium saltem
his Religiosis concessum & in hoc ponunt totam
suar probationis, ut vidimus *n. 7.* qua ratione
valebunt alii competere posse ejusmodi actum
brandi de Beatis per alium expediri.

18. Dices, quid ergo, per nos, operator, seu signi-
particula *tamen*, si quando in dictis concessionibus
venitur? Respondeo. Significat, & quidem expli-
tale privilegium concedi positivè solis illis Religiosis
qui propterea contra Rubricas operantur, ut
Beato celebrent, quando ipsis competit Missa, non
non propterea tollitur, quod & aliis indulgentiam
missivè, ut ex dictis patet.

19. Ex his quilibet facile concludit cum Sacer-
tem *n. 1.* allatum stare promissis, sequendo nostram
tentiam potuisse, potuisse tamen non stare, si
fuisse aliam, quæ certè probabilis est.

CAPVT VII.

An interrupti Missa aliquando possit.

§. 1. Pramittuntur aliqua ceria de Interruptione Missæ.

1. Certum est Primo, nunquam, quoad partes
rituales, interrupti Missam, sine gravi causa
posse, *n. 1.* g. non potest consecrari pane, ita inter-
pi, ut omittatur consecratio Calicis, nec consecratio
ne, & Calice, potest omitti consumptio, hæc enim
per aliquos non fit de essentia Sacrificij, est cetera
fectione integrali.

2. Certum est, contra, Secundò, interrupti, cetera
que omnino debere, quando incepta etiam consecra-
tione, recordetur certo quis se non esse Sacerdotem
quia hic non interrupti Sacrificium, cum ab ipso
nulliter offeratur, sed ab eo, quod debet, abstinere
(certo) nam in loco, & re tam gravi, nec scrupulus
dubium te commovere debet; quare ni certus
sis, deponere dubium. hoc est, tibi persuade: (quando-
dem non es certus) pergere posse, & pergit. Ita
Eccl. præc. l. 3. c. 10. n. 19.

3. Certum sit Tertiò. Si Hostes, Hæretici v. g. in-
gruant ad occidendum sacrificantem in Altari (etiam
magis si ad injuriam inferendam Sacramento) pro-
Sacerdotem Hostiam consecratam statim sumere, &
secum auferre, si ad consecrandum Calicem, sine
denti mortis periculo progredi non possit. Ita Layman
lib. 5. tr. 5. de Euch. c. 7. n. 1. & 2. Et quidem eadem
ratio, si ex terræmotu, vel incendio simile periculum
instaret.